

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an L. n. 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:

Pe an 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere petit, pagina IV, 80 bani
Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi

Reclame 2 lei noi linia.

Un numar in Capitala 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIUROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL DAQIA.

Editia de sera.

ANUNCIURI

Se primesc in straintate: La D-ni Haasen-stein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 10. A. Oppel in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse in Vienna, Heilerstasse 2; Vincens Hrdicka in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lob in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. in Pesta si Havas-Laffite-Bullier & Comp. in Paris.

Scrisori nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un numar in Distriete 15 bani.

Situatia din afara si din launtru devenind tot mai grava, redactia si administratia „Timpului” s-au hotarit a scoate doua editii a ziarului: una va aparea catra seara si cea-lalta dimineata. Aceasta din urma va cuprinde toate depeşele si stirile sosite pana la 11 ore din noapte.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenzia Havas).

Londra, 23 Aprilie.

Escadra engleza din La Manche trebuie sa plece curand pentru intarirea celei din Mediterana.

Chisinau, 23 Aprilie.

Tarul a ajuns azi dimineata. A plecat indata la Ungheni unde va trece intr-o mare revista trupele la cinci ore seara. Intoarcea la Chisinau va fi la 11 ore seara.

Viena, 23 Aprilie.

In urma unei inlunste exercitat de d-nii Giskra si Herbst, deputatii au sa adreseze guvernului o interpelare, cerind explicari pentru stindinea ce va observa Austro-Ungaria in cazul cand rebelul va izbucni intre Rusia si Turcia.

Guvernul de dincoace si de dincolo de Laita trebuie sa presinte azi Camerilor lor respective proiectele privitoare la un compromis intre cele doua partii ale Monarhiei.

Iasi, 23 Aprilie.

O comisie s-a dus a saluta pe Tarul in numele principelui Carol. Consulii Francei, Rusiei si Germaniei s-au dus tot pentru acest scop.

Ungheni, 23 Aprilie.

Revista armatei rusesti, pe care avea s'o faca Tarul, a fost contrariat de timpul ret.

Viena, 23 Aprilie.

Se scrie din Cattaro siarului „Politische Correspondenz, ca comandantul ture din Albania, Derviz Pasia, a plecat la Salonic. El este inlocuit de Ali-Saib-Pasia.

Muntegrea a inceput miscarile lor. Voivodal Vucolici a ocupat Kerstacul. Corpul Muntegrea a primit o intarire de 800 inf adugi de Lubici.

Turcii facand pregatiri pentru a sforta simtorile dela Duga, un alt detasament Muntegrea a venit ca sa se opuna.

Aceasta corespondenta primeste de la corespondentul sau din St. Petersburg, noutatea ca ruptura relatiilor diplomatice dintre Turcia si Rusia este iminenta. Consiliarul ambasadei rusesti, d. Nolidoff trebuie sa plece din Constantinopol manea cel mult, cu tot personalul ambasadei.

Ziarul „Die Post” anunta ca Principele Henric VII de Reuss, vechiul ambasador al Germaniei la St. Petersburg, este numit in aceasta calitate la Constantinopol.

Constantinopol, 23 Aprilie.

Iahtul pe care s'a imbarcat tot personalul ambasadei rusesti a plecat. Orice relatie diplomatica este rupta intre Turcia si Rusia. Supusii rusi sunt lasati sub protectia Germaniei. Resboiul este considerat ca iminent. Se crede ca Sultanul se va duce la Dunare.

Paris, 23 Aprilie.

Un mare numar de studenii romani s'au intrunit sambata trecuta si s'au decis, vazand gravitatea imprejurarilor, d'a se intoarce in tara lor. Multi au plecat d'a-seara.

Afam ca 15 mii de cazaci au ocupat punctul strategic dela Barboşi. Infanteria rusa asomenea a inceput sa treaca Prutul. Se zice ca toata noaptea trenurile au carat ogire si cară inca. Cel d'intai tren a adus in Iasi azi la 10 ore patru mii cinci sute. Păuă acum se crede a fi intrat peste 40 mii rusi.

BUCURESTI 23 APRILIE

Pentru ce radicalii au grabit alegerile senatoriale, violand legea electorala si luand noul Senat (de la chiar origina, sa caracterul unei reprezentari legale a teriti?

Pentru ce, calcand in picioare Constitutia, au convocat in contra termenului legal noul Senat, in loc de a convoca de o cam data tot Senatul cel vechi?

Responsul lor este: pentru ca tara e in ajunul de a 'si vedea teritoriul ocupat de o armata straina si ca guvernul trebuia sa se conforme articolului 123 din Constitutie.

Aşa dar guvernul are sa presinte

noul Senat propunerii formale in aceasta privinta.

Votul hotaritor al Senatului va fi dar pentru aprobarea sau desaprobarea politicii esterne a guvernului.

Din acest punct de vedere — singurul care ne pare admisibil in imprejurarile de fata — trebuie sa recunoasca, ori cine va arunca o privire asupra listei senatorilor alesi de colegiul I, ca guvernul nu va avea majoritatea lor pentru sine.

Foile radicale, cu usurinta lor obicnuita, 'si fac si de asta data iluzii asupra situatiei si dovedesc in parte din nou obicnuta lor ignoranta a notiunilor de drept si a traditiilor constitucionale.

Unele nume conservatori, reactiunari printre noii alesi si 19 partizani al coalitiei „national-liberale.”

Acest calcul este greşit.

Ma! Antei coalitia de la Mazar-Pasa nu mai exista in forma ei de mai nainte, si este o simpla amăgire ce 'si o fac radicalii cu redseptarea acestei năluet politice.

Daca nu mai exista vechia coalitie in momentul disolvării Senatului, ea exista cu atat mai puțin acum.

Coalitia se formase in privirea politicii interne. Dar acum este vorba de politica esterna, si aici nimeni nu va putea crede, ca domni C. A. Rosetti-Brătianu vor fi aprobați de domni Ion Ghica-Sturdza.

Asemenea credem, ca radicalii 'si fac iluzii asupra usurintei cu care ar dobendi sprijinul d-lui Iepureanu sau poate intrarea d-sale in Minister. Aceasta intrare nu se va putea face de cat dându-se elementelor conservatoare majoritatea in Cabinet, si atunci tocmal se va intempla ceea ce doreşte tara ca sa se intemple: luarea puterii din mânele incapabile ale radicalilor.

O alta gresala de calcul o comit acei radicali, care vorbesc de o inpuţinare a senatorilor conservatori prin escluderea din Senat a d-lor Lascar Catargi si B. Boerescu pe motiv ca ar fi definitiv acusat de Camera. O asemenea parere abstra-

gand chiar de faptul, ca aceşti eminenti reprezentanti ai partidului conservator au fost alesi de tara dupa aceea definitiva acuzare a Camerei, dovedeste numai din nou cunoscuta ignoranta a radicalilor in materie de drept public sau constituţional.

Departa ca un ministru acusat sa fie prin chiar aceasta exclus dintr'un corp legislativ, el poate inca sa functioneze chiar ca ministru cu toata acuzarea adusa lui din partea vreneia din Adunari. — Aceasta este practica regimului constituţional, aceasta este teoria dreptului public (Vezi Moll: responsabilitatea ministrilor, pag. 473 si urmât. precum si precedentele istorice pag. 622 si urmât.) Trebuie in afara de acuzarea votata, sa se deduca din deosebite alte imprejurari necesitatea unei suspendari pentru ca aceasta sa poata fi ceruta de judecatori, daca ministrul acusat este inca in functie.

Dar daca nu mai este in functie ori daca a fost acusat dupa esirea lui din minister, atunci faptul acuzării face cu atat mai puțin vre-o deosebire intre el si intre ori-care alt cetăţean, el poate sa intre chiar din nou in un minister, el poate asemenea sa functioneze d. e. ca membru al Curţii de casaţiune, precum foarte corect a făcut-o d. Teodor Rosetti, el poate fi oficial invitat la Palatul Monarhului, precum in deplină regula constituţionala a făcut-o aceasta Domnitorul nostru cu mai multi din foştii ministri astazi acusat, el poate cu atat mai mult sa indeplineasca mandatul de reprezentant al ţerei, in cazul cand alegătorii i-au incredintat o asemenea onoare.

Daca radicalii ignoră aceasta, nu avem de cat a le dori mai mult studiu si mai multa cunoştinta a practicii constituţionale.

Pentru noi dar, cum am mai zis-o intr'un articol inca inaintea alegerilor, intrebarea nu este: cum rămâne cu foştii ministri acusat? ci este mai nemerit: cum rămâne cu radicalii acusatori?

Daca radicalii ignoră aceasta, nu avem de cat a le dori mai mult studiu si mai multa cunoştinta a practicii constituţionale.

Pentru noi dar, cum am mai zis-o intr'un articol inca inaintea alegerilor, intrebarea nu este: cum rămâne cu foştii ministri acusat? ci este mai nemerit: cum rămâne cu radicalii acusatori?

DIN AFARA.

Rusia. Deşi ni se asigură ca Maiestatea Sa Tarul Rusiei va sosi pe Sambata seara in Chisinau, pana acum nu ne a sosit nici o ştire despre plecarea sa din St. Petersburg, nici despre sosirea sa in Chisinau. Cu toate acestea nu ne putem indoi ca aceasta călătoria a avut loc si ca astazi Chisinau se bucura de Inalta prezenta a Tarului.

Alte ştiri pana acum n'au sosit si nici nu sa aştepta de o camdata din Rusia. Se anunta din St. Petersburg ca pozitiv, ca circulara ultimata a Principelui Gorciacoff nu a fost inca expedita. Despre miscarile armatei nici o ştire.

Germania. Ziarele din Londra comunica ştirea, ca oficerii prusieni, care se află cu concediu in Londra, cat si in alte partii ale Englierei au primit ordin de a se intoarce imediat in tara. „Norddeutsche Allg. Ztg.” comunicand alte ştiri de aceasta natura, zice ca de o camdata Germania nu are nici un motiv spre a mobilisa si ca toate măsurile, care ar denota o intenţiune de mobilizare, nu privesc de cat obicnuitetele concentrari de manevre.

In urma serioşitatii situatiunii, călătoria Imperatorului s'a amanat. Relativ la călătoria Imperatorului in Alsatia si Lorena ziarele si cu deosebire „Post” comunica ştiri pozitive. Aceasta călatorie va trebui sa aiba loc pe la inceputul lunii viitoare si pregatirile de primire se fac inca de pe acum.

Din cercurile diplomatice nici o ştire. Prin retragerea Principelui Bismarck Germania si-a impus cea mai mare rezervă, „K. L.” crede însă ca Bătrnul Cancelar in curând va fi hotărit a relua sarcina conducerei afacerilor.

Italia. Ordinea publică pare a se fi restabilit in sudul Italiei, de oarece in cele din urmă zile nu ne-a mai sosit nici o ştire despre faptele internationaliştilor. — De asemenea agitaţiunea produsă prin ştirile isprite din Vatican din ce in ce se perde. Se asigură ca S. S. Papa este sănătos si astfel nu mai se vorbeste despre Conclava si despre alegerea unui nof cap bisericesc.

Relativ la politica externa ministrul Dăpretiş a făcut in zilele tre-

PARTEA LITERARA.

BULGARIA

F. KANITZ, Donau-Bulgarien und der Balkan. Historisch-geographisch-ethnographische Bestudien aus den Jahren 1860-1876. I. Band, mit 20 Illustrationen im Texte, zehn Tafeln, einem Gebirgsprofil und einer Karte. II. Band, mit 33 Illustrationen im Texte und zehn Tafeln. — Leipzig, Verlagsbuchhandlung von Hermann Friese 1875-1877.

Pe când civilizaţiunea modernă, silindu-se de a completa stăpânirea omului asupra pământului, trimite in fiecare zi pe apostolii săi a face noue descoperiri in marile polare, la izvoarele Nilului sau in interiorul continentului australian, se mai află regiuni chiar intre hotarele Europei, cari pentru ştiinţa si pentru cele-lalte manifestari ale culturii sunt aproape necunoscute. Una

din aceste regiuni este aceea, care figurează in hartă sub numele de Bulgaria, adică o parte insemnata din acel mare basin al Dunării, prin care au străbătat, chiar de la inceputul neamului omenesc, atâtea semintii si s'au incruşişat atâtea curenţi de transmigaţiunii: o tara care in alte timpuri a fost incalzita si ea de razele civilizaţiunii greco-romane, care se fali si ea de o mulţime de nobile cetăţi, care vazu hotărindu-se prin arme soarta mai multor Imperii, care in fine a devenit de două-spre-zece secole patria unui popor formidabil la inceput si glorios invins mai pe urmă si cotropit, dar viu tot-d'aua, inzebrat cu rare insusiri si destinat a 'si redobandi, mai curând ori mai tarziu, un post oare-care in istorie.

Nu e dar de mirat, dacă opera lui Kanitz, eşita de sub tipar intr'un minut când cestiunea bulgară a devenit cea mai viuă preocupatiunea a

lumi politice, a fost privita pretutindinea ca o adevărată revelaţiune. S'ar înşela însă foarte mult cine ar socoti ca are a face aci cu o simplă carte de ocaziune. Invetatul membru al societăţii geografice de la Viena a călătorit însuşi Bulgaria in toate sensurile, explorând-o cu cea mai mare răbdare, stăruinţă, îndrăzneală si lepădare de sineşi, confruntând necontenit constatările proprii cu studiile precedente, ce i-au venit la îndemână, iar ceu ce ne oferă el in zioa de astazi este fructul bine cumpănit al unei munci de peste şaispre-zece ani.

Volumul I, este este împărşit in două cărţi, din cari una schiţează in trăsături generale vechia istorie a Bulgarilor, după izvoarele cele mai cu autoritate, ca Engel, Mannert, Şafarik, Palanzow, Stavejkw, Hammer, Dämmler, Zachariae, Drinov, Jirecek si alţii, si tot in trăsături generale, etnografia ţerii, vicisitudi-

nile drepturilor sale politice din epoca recentă. anticele raporturi bisericeşti, influenţa religioasă a Fanarului, mişcarea romano-catolică si mişcarea autocefalică a bisericii indigene. Cea-lalta carte coprinde numai studiul de călatorie in partea apuseană a Bulgariei, adică între Nişava, Dunărea, Lom si Timok. Volumul II, coprinde studiile de călatorie in Balcanii centrali si occidentali, dar mai cu seamă la cele două-spre-zece trecători, prin care autorul însuşi străbătu dincolo de aceşti munţi, in şapte-spre-zece rinduri. In aceste studii de călatorie, Kanitz revine mai cu deamăruntul si după cum prezenta localităţilor i oferă prilejul, asupra puncturilor pertractate la inceputul operei; însă o mai sistematică espoziţiune a raporturilor geografice, administrative, economice, culturale si statistice o rezervă pentru volumul III, a cărui

apariţiune publică o aşteaptă cu nerăbdare.

Autorul este un om inzebrat cu felurite cunoştinţe, si ştie prea bine cum sa se folosească de ele, spre a ilustra subiectele sub toate modurile lor de înfăşurare. Viaţa socială si moravurile intime ale poporului bulgar se desfăşură sub condeiul lui in chipul cel mai atrăgător, iar unde condeiul nu i ajunge, Kanitz ştie să întrebuinţeze creionul artistului cu o îndemănare desăvârşită. Adese-ori o simplă descriere, o scurtă anecdotă, o conversaţiune cu oare-care personalitate mai caracteristică, este de ajuns pentru a ne înfăşura o stare întreagă de lucruri, pentru a ne ridica un colişor din perdeaua ce ascunde viitorul. Acela, bună-oară, care va citi la Volumul II, p. 269-70 ceia ce ni se spune despre visita făcută lui Achmed Bei Effendi, nu va avea mare nevoie de recunoaşte in acest Cresus de la Rahova, un tip

cute în cameră o declarațiune de oare-și care importanță. Ministrul de finanțe zice că menține bugetele anului curent de oare-ce ele au fost făcute în prevederea unui rebel, față cu care Italia va rămâne neutră. În urmă, dacă ostirile rusești ar trece Balcanii, va propune însă oare și care rectificări, de oare ce nu crede că în asemenea caz rebelul va putea să rămână localizat și Italia să mai păstreze neutralitatea. Adică ministrul Dèpretis ne privește că s'ar putea ca Italia să fie silită a intra în acțiune.

Francia. Ziarele din Paris urmează a păstra cea mai strictă rezervă față cu politica externă.

„Polit. Corresp.” comunică de la Paris următoarele:

„Vă pot împărtăși din isvor autentic, că de mai multă vreme ministrul se ocupă cu întrebarea, dacă va fi de trebuință să facă vr'o declarațiune relativ la neutralitatea, pe care este hotărât a o observa în împrejurările actuale. De o camdată s'a luat hotărârea de a nu urma exemplul Englierei și de a mai amâna trimiterea unui ambasador la Constantinopol.”

Austro-Ungaria. Ziarele vieneze s'au ocupat de astăzi numai discută cestiunea orientală. Fiește-care pare a se fi pronunțat îndestul asupra fazei actuale și acum așteaptă rezultatele călătoriei Țarului și ale trecerii lui în Chișinău.

Relativ la atitudinea Austro-Ungariei „Fremdenblatt” reproduce o corespondență din Viena a ziarului berlines „Nat. Ztg.” și o comentază precum urmează:

În privința intervențiunii militare a Austriei, ce se poate aștepta în fața rebelului ruso-turc, se scrie către „Nat. Ztg.” dintr-o parte bine informată din Viena, de la 18 c: „Ar însemna de a își impune o rezervă prea superficială și neoportună, dacă s'ar mai contesta, că Austria, în fața apropiatei izbucniri a rebelului ruso-turc ia dispozițiunile sale militare, sau mai bine zicând — și le-a luat deja (!) Lucrurile la noi stau astfel, că la prima trebuință să poată fi aruncați 90.000 ostași în timp de 10—14 zile pe teatrul unei acțiuni eventuale militare a Austriei. Intre acestea, mai poate trece vreme (negreșit!) până se va da la noi semnalul pentru o asemenea mișcare militară. În privința aceasta mai mult depinde de fazele d'antău ale rebelului ruso-turc. Pe cât timp Rușii n'au trecut Dunărea, cu greu se va mișca la noi nu om macar. Numai după ce conductorii armatei ruse vor fi executat opera cea grea a trecerii Dunării, atunci călăuzele austriace vor trece frontierele bosniace și herțegovinene. Dacă se va întâmpla aceasta, atunci nimic n'ar fi mai fals, de cât a considera aceasta ca o acțiune îndreptată contra Rusiei. Eventualul corp de ocupațiune austriacă în Bosnia va fi mult mai departe, de cât să impedeze progresul ope-

rațiunii rusești în Bulgaria. Bosnia în mânele Austriei nu va însemna de cât asigurarea provisorie a intereselor austriace pentru ori ce eventualități, ce ar putea să rezulte dintr-o campanie feroce a Rușilor în Bulgaria. Înțelegerea despre asemenea eventualități, de care până acum aici ca și în Petersburg, s'a arătat atât de sfântă temere, tot va trebui să se pună pe tapet. Nu ne îndoiim că ea se va face lesne și cu rezultate favorabile, când Rușii vor sta în Bulgaria și Austriacii în Bosnia. Dar tot mai e posibilă o eventualitate, care să silească pe Austria, de a interveni și mai înainte de a se decide întrebarea de trecere a Rușilor peste Dunăre. Vom să înțelegem cazul, când, în urma confragățiunii răsurtice, în Serbia s'ar ivi împrejurări, care nu numai ar periclita liniștea teritoriului mărginaș austriac din aceea parte, ci ar putea crea pedici și pentru o eventuală ocupațiune a Serbiei de către Austria. Se înțelege că atunci raionul acțiunii militare a Austriei s'ar mări în mod considerabil. După scrierile cele mai recente, sosite din Serbia, se poate bănui că acolo se prepară nescă lucruri, care nu cred că vor cruța pe Austria de necesitatea mai sus semnalată. Nu numai că se mișcă partida de acțiune sârbească, care nu vrea să scape nefolosit rebelul turcorus, ci și Omladnia agitază pentru returnarea prințului Milan, și cine știe dacă nu va reuși.”

Responsabilitatea pentru aceste comunicări o lăsam foit berlineze.

PARTEA OFICIALĂ

LEGE

Art. I. Stingerea obligațiunilor rurale emise în virtutea legii de la 1864 care trebuie să se efectueze până la 23 Aprilie 1880 se prelungește cu un an până la 23 Aprilie 1881.

Tragerea la sort convenită a se face la 23 Aprilie 1877, nu va avea loc în acest an; ea se va face la 23 Aprilie 1878.

Art. II. Casa rurală va continua cu plata procentelor obligațiunilor netrase la sort până la 23 Aprilie 1881 inclusiv.

Plata procentelor exigibile la 23 Octombrie 1880 și la 23 Aprilie 1881 la obligațiunile rămase neamortisate până la acea epocă, se va face aplicându-se asupra corpului obligațiunilor un timbru de achitare.

Art. III. Pentru acoperirea deficitului ce ar rezulta atât din cauza pierderii unei părți din rămășițele ce casa rurală are să primească, cât și din cauza procentelor ce ea este datoră să plătească posesorilor de obligațiuni, provenite din faptul prelungirii cu un an al amortisării lor, se afectează, conform art. 54 din lege, darea ce se cuvine a se încasa de la însureții ce se vor însureții pe moșiele Statului.

În caz când această darea n'ar fi suficientă pentru acoperirea întregului deficit, guvernul este autorizat ca cu doi ani

înainte de stingerea acestor obligațiuni, adică la 1879, să ceară de la Corpurile Legiuitoare resursele necesarii, conform cu dispozițiunile art. 61 din legea rurală.

Consiliurile județelor Romani și Cahul sunt autorizate ca în sesiunea lor extraordinară de la 11 Aprilie curent, să se ocupe și cu destinarea fondurilor din care să se plătească leftele medicilor primari rămași în sarcina județelor, după modificarea legii sanitare puse în aplicare de la 1 Aprilie curent.

Sunt înălțați la gradul de colonel: Budigeanu Alexandru, loc. colonel de la 1 Ianuarie 1872, funcțiune de colonel prevăzută prin bugetul acestui an 1877. Cruțescu Constantin locotenent colonel de la 1872, Ianuarie 1, funcțiune de colonel rămasă vacantă prin mutarea colonelului Boteanu. Dona Nicolae, locotenent-colonel de la 1 Ianuarie 1872, la funcțiune de comandant al regimentului No. 5 de dorobanți, funcțiune prevăzută prin bugetul anului curent 1877.

Fălcoianu Stefan, locotenent-colonel de la 1872 Iulie 29, funcțiune vacantă de colonel prin mutarea colonelului Gramont Alexandru.

Sunt numiți și permutați: D. Toma Gigârto, director al prefecturii județului Ismail, în locul d-lui Anton Ștefănescu.

D. George Ghițaru, sub-prefect la plasa Zăbrăuți, din județul Putna, în locul d-lui C. Mironescu, demisionat.

D. M. Rizescu, actualmente adjutor de sub-prefectură, sub-prefect la plasa Marginea-de-Sus, din județul Râmnicu-Sărat, spre împlinire a vacanței ce există.

D. Nicolae Calăreanu, fost căpitan în armată, adjutor clasa I al șefului biroului de servitorii din capitală, în locul d-lui Nae Daniel.

D. C. Alexianu, actual sub-comisar clasa I de la despărțirea VI, din culoarea de Verde din capitală, în asemenea calitate la despărțirea V, aceeași culoare, în locul d-lui M. Drăgălușescu, permutat.

D. M. Drăgălușescu, actualul sub-comisar clasa I de la despărțirea V, din culoarea de Verde din capitală, în asemenea calitate la despărțirea VI, aceeași culoare, în locul d-lui Alexianu, permutat.

Sunt numiți și permutați în funcțiuni administrative la județul Dorohoi, persoanele următoare:

D. Mihail Țugulea, fost director și sub-prefect, director al prefecturii, în locul d-lui Vrâncescu, demisionat.

D. Alecu Păun, fost sub-prefect și director de prefectură, sub-prefect la plasa Berhometele, în locul d-lui A. Muțianu, permutat.

D. Dimitria Ionescu, actualul sub-prefect de la plasa Prutului-de-Sus, în asemenea calitate la plasa Prutului-de-Jos, în locul d-lui Ion Ghica.

D. A. Muțianu, actualul sub-prefect de la plasa Berhometele, în asemenea calitate la plasa Prutului de Sus, în locul d-lui D. Ionescu, permutat.

D. Christodor Sulioti, licențiat în drept de la facultatea din Paris, actual procuror la tribunalul Brăila, prim-procuror la

tribunalul Covurlui în locul d-lui I. Genoiu.

D. Const. A. Mavrodin, licențiat în drept de la facultatea din Aix, intrând condițiunile art. 1, § 7 din legea de admisibilitate, procuror la tribunalul Brăila, în locul d-lui Christodor Sulioti, înaintat.

D. Christea Pișcov, fost președinte de tribunal, judecător de instrucțiune la tribunalul Mehedinți, în locul d-lui Gr. T. Brătianu, trecut în alt post, funcțiune ce d. Pișcov a acceptat după invitarea ministerului.

REGULAMENT asupra rechișițiunilor militare.

TITLUL I.

Dreptul de rechișițiune și obiectele de rechișiționat.

CAPITOLUL I.

Condițiuni generale în care se poate cerea dreptul de rechișițiune.

Art. 1. În caz de mobilizare parțială sau totală a armatei, ministrul de război hotărăște, în condițiunile determinate prin regulamentul de față, epoca când începe pe o parte sau pe tot teritoriul țării obligațiunea pentru locuitorii de a presta în natură, necesarii pentru a completa insuficiența aprovizionamentelor armatei, adunate prin mijloacele ordinare ale administrațiunii rebelului.

Art. 2. Prestațiunile dau drept la despăgubiri egale cu valoarea lor afară de cazurile speciale determinate prin alineatul I al articolului 8 din regulamentul de față.

Art. 3. Dreptul de a face rechișițiuni aparține autorității militare.

Rechișițiunile sunt tot-d'una formulate în scris și subsemnate.

Ele determină felul și cantitatea prestațiunilor impuse, ziua și locul predării, și pe cât va fi cu putință durata lor.

Nimeni nu poate fi silit a da un obiect dacă în momentul cererii nu-l posedă.

Ori-ce rechișițiune implică responsabilitatea pecuniară a aceluia care o ordonă fără prejudețul dispozițiunilor art. 43.

Se va da tot-d'una o chitanță de primirea obiectelor rechișiționate.

Art. 4. Instrucțiuni ministeriale va determina condițiunile de executare a regulamentului de față în ceea ce privește denumirea autorităților, cu dreptul de a ordona sau a face rechișițiuni, formularea ordonă rechișițiuni și limitele în care ele trebuie să se facă.

CAPITOLUL II.

Despre prestațiunile de rechișiționat.

Art. 5. Cele mai indispensabile furnituri armatei sunt:

1. Cuarțiruirea locuitorilor a oamenilor, cailor și celor-alte animale în localitățile disponibile, precum și clădirile trebuincioase pentru personalul și materialul serviciilor de ori-ce natură aparținând armatei;
2. Alimentele de hrană pentru oficiari și soldați;
3. Încălzitul pentru armată, furagiul pentru cai și alte animale, paze de asternut pentru trapele bivacate sau cantonate;
4. Morile și captoarele;
5. Hamurile și trăsurile de transport

de ori-ce natură d'imprenă cu personalul;

6. Animalele de tot felul trebuincioase atât transportului cât și alimentației trupelor;

7. Căile ferate coprinzând atât materialul de tot felul cât și personalul și clădirile ce-i aparțin;

8. Materialul, sculele, instrumentele, mașinile și aparatele pentru construcția și repararea căilor de comunicațiune și în general pentru executarea ori-căria lucrării militare;

9. Căruțele, conductorii, precum și oameni trebuincioși pentru toate lucrările ce diferite servicii ale armatei să se execute;

10. Îngrijirea bolnavilor sau a răniților pe la locuitorii;

11. Buzimentele sau îmbrăcămintea ce se găsește pe riuri, găle, lacuri și canale;

12. Efectele de îmbrăcăminte, echipament, campament, harnăment, armătură și de calcat, medicamentele și mijloacele de pansament;

13. Toate cele-alte obiecte și servicii a căroră trebuință ar fi neapărată în interesul armatei.

Prestațiunile prevăzute la paragraful 1 și 2 și 3 ale articolului de față și la art. 26 din acest regulament sunt singurele care pot fi rechișiționate în timp de pace în cazul de concentrări de trupe pentru exerciții mari, manevre, sau când o parte din trupe se mobilizează pentru restabilirea ordinii în ver-o localitate.

În cazurile prevăzute de precedentul alineat, rechișițiunile sunt locale și nu se vor face de cât numai atunci când administrațiunea rebelului va simți necesitatea în interesul armatei de a recurge la măsurile excepționale ale rechișițiuni din cauza anevăușei, de a preîntâmpina trebuințele armatei după regulile ordinare.

Art. 6. Rechișițiunile relative la întreținerea stabilimentelor industriale pentru trebuințele armatei la articolul precedent și în caz de rebel nu pot fi făcute de cât după un ordin special al ministrului de război sau al comandantului unei armate.

Art. 7. În caz de urgență, după ordinul ministrului de război se poate procedea prin rechișițiune la strângerea aprovizionamentelor necesarii sub-sistenței locuitorilor din piețele de rebel.

Art. 8. Rechișițiunile prevăzute la paragraful 1, al art. 5 din regulamentul de față, nu dau drept la nici o îndemnitate atât în timp de pace cât și de rebel.

Hrana trebuincioasă pentru oficiari și trupe precum și pazele de calcat dau în tot-d'una drept la îndemnitate.

(Va urma)

STUDII POLITICE
EDUCAȚIUNEA POPORULUI
III.

În starea în care ne aflăm noi azi, deși nu ne simțim încă amenințați de vre-o mișcare socialistă, deși poporul nu este desbinat prin urii religioase, totuși nu mai încap discuțiune că instrucțiunea trebuie să rămână pentru foarte lung timp sub tutela imediată a guvernului. Și, pe lângă altele, statul nostru este moralicesc obligat la aceasta prin legăturile strămoșilor noștri, de fidele memorii, care au lăsat sume

generic al junilor turci, și va putea să presimțim cu destulă siguranță ce se poate aștepta din partea acestor regeneratori ai imperiului otoman dacă vor ști să ajungă încă odată și să se mențină la putere.

(Va urma.)

OCOLUL PAMENTULUI

80 DE ZILE

X.

Totă lumea știe că India — acest mare triunghiul întors a cărui bază e la nord și vîrfurile la sud — cuprinde o suprafață de patru-spre-zece sute mii de mile pătrate, pe care este răspândită neregulat o populație d'au sută-optzeci de milioane locuitori. Guvernul britanic exercită o adevărată dominație în oare-care parte a acestei imense țări.

Are un guvern general la Calcuta,

guvernorii la Madras, Bombai, la Bengal și un locotenent guvernor la Agra.

India engleză, propriu zisă, cuprinde o suprafață de vr'o șapte sute mii mile pătrate, și o populație de la o sută la o sută zece milioane de locuitori.

Este știut că o parte însemnată de teritoriul scapă încă autorității reginei: și în adevăr, la unii rajahi din intru, s'întâlnește și teribile, independența indiană este încă absolută.

De la anul 1755 — epocă în care s'a așezat cel d'întău stabiliment englez, pe locul ocupat azi de orașul Madras — până în anul acesta, în care izbucni marea insurecție a cipailor, vestita Companie a Indiei a fost a tot putință. Iși anexa cu încetul diversele provincii, cumpărate de la rajahi cu preț de rentă, pe care o plătea cu încetul sau nici de cum; compania își numea guvernorii și funcționarii civili și militari; eom, nu mai era așa, posesiile engleze din India depind direct de coroană. — Ast-felul aspectului, moravurile, divizia etnografică a peninsulei tind a se modifica în fie-care zi.

Odinioară, călătoriile se făceau pe jos,

călare sau în car, în palanciu, pe umerii unui om, ect. Acum însă, vapoarele străbat cu înțeață Marea Indiei, Gangul, și o cale ferată care străbate India în toată lărgimea ei, ramificându-se în tot cursul ei, face numai de trei zile depărtarea dintre Bombai și Calcutta.

La patru ore și jumătate seara, debarcăm pasagerii „Mongoliet” la Bombai. Trecul pentru Calcutta pleca la opt ore seara.

D. Fogg, își luă adio de la companiunii săi de joc, lăasă vaporul, dăte servitorului său câte-va târgușii de făcut, recomandându-i d'a fi la ora precisă la gară, și, cu parul său regulat, care se mișca ca minutarul unui orologiu astronomic, se îndreptă spre biroul paspoartelor.

— Așa dar, din minunile din Bombai nu vren să văză nimic, nici municipalitatea, minunata bibliotecă, forturile, târgul de bambac, bazarele, moscheele, sinagogele, bisericile armeneghi, în fine nici splendida pagodă de la Malabar-Hill, ornată de cele două turnuri poligone. Nu va contempla nici cap d'opera Elefantul, nici misterioasele hipogee, grottele, Kanherii din insulele Salcutta, aceste rămășițe ale arhitecturii hinduiste!

— Nu! nimica.

Egind din biroul consulatului, Fileas Fogg se duse liniștit la gară; aci ceru de mâncare.

Între alte bucate, îi se servi și o mîncare de sejur local. Fileas Fogg gustă, dar cu tot sosal cel ardeat, îi fu imposibil d'a o mânca, și chîmă pe chelner.

„Domnule, — zise el, privind-l în ochi, — acesta este iepure.”

— Da, Milord, — răspuse cu nerăgînare chelnerul, iepure.

— Și iepurele acesta n'a miorlăit când l-ai tăiat?

— Să miorlăie! Oh! Milord! un iepure. —

Vă jor.

— Domnule chelner, răspuse cu răceală d. Fogg, nu jura, și aminteați-vă că această Odinioară în India, pisicile erau considerate ca animale sacre. Era bine pe timpul acia.

— Pentru pisici, Milord?

— Poate și pentru trecători!

Această observație făcută, d. Fogg își urmă în liniște plănzul.

Câte-va momente în urmă după d. Fogg, agentul Fix debarcase și el, și alergase la directorul poliției de la Bombai. Arătându-i titlurile, situația sa față cu autorul bînuat al furtigașului, intrabuse dacă soșise vr'un mandat de arestare de la Londra.

Nu se primise nimic. Și, în adevăr, mandatul plecat după Fix, nu putea să fi sosit.

Fix rămase așezat. Vru să obție de la director un ordin de arestare contra d-lui Fogg. Directorul refuză.

Afacerea privea pe administrația mitropolită, și numai aceea avea dreptul să libereze un mandat. Această severitate de principiu, această riguroasă observare a legalității se esplică lesne pentru moravurile engleze, cari în materie de libertate individuală n'admit nici un arbitru.

Fix nu mai stărnă și înțelese că trebuie să își aștepte mandatul. Dar se decise să nu penzră din ochi pe acel istov pungaș, în tot timpul șederii sale la Bombai. Credea că Fileas Fogg va sta puțin aci, — ceea ce chiar Vântură Lume o credea, — și mandatul poate să soșosească.

De la cele din urmă ordine ce îi detese stăpănuul său, egind din „Mongolia”, Ven-

enorme in favoarea scoalelor, sume cari se găsesc azi topite in tesaurul public la un loc cu veniturile ordinare, administrate in total de stat. Noi, precum am văzut și în problema prin studiile de față, cari, deși poate de un aer cam abstrus, sunt însă bazate pe observații și fapte; noi, zic, nu am ajuns la acea înălțime civică de unde am putea încerca întreprinderi de bine public, și stăruim ce ne-o dă din când în când câte o voce patriotică ca să ne desoseptăm din indiferența în care ne învâlmăm pentru tot ce privește interesele țării, plângerile ce acele voci varsă contra acestor omoritoare apatii, ne-ar putea convinge indeseul că n'a sosit încă timpul să ne înțelegem marele noastre interese și să ne facem afacerile singuri. Dacă instrucțiunea ar fi oarecum lăsată în sarcina comaselor, pe cât s'a ivit pe ici pe colea câte o idee la noi, și a inițiativelor private, precum stă în alții, aceasta ar fi tot una cu a desorganiza școala română, mult-pațită cât există astăzi, și a compromite cu desăvârșire viitorul ei.

Statul nostru însă, deșertat de această sacre și înalte misiuni naționale, să fi înțeles cu în de ajuns importanța ce are instrucțiunea pentru poporul român și care este direcțiunea sa tribuie să-și imprime? Eată un punct asupra căruiu ne îndoiim foarte, cu toate că și în această chestiune n'am cheltuit puține discursuri și n'am făcut mai puțin manifestări patriotice, de câte ori împrejurarea ne mână să sacrificăm instrucțiunii poporului câte-va momente de atențiune. Modul însă cum se vede că am lucrat noi pentru școlile române, din starea în care se găsesc ele azi, după douăzeci de ani de organizațiuni și reforme, după trei decenii mai bine de „luminează-te și vei fi” — ne arată limpede că în seriozitate erăm în toate acele declarațiuni ce se făceau în numele instrucțiunii populare. La noi, mai cu osobire, ar fi de pus guvernului grațiu în-trebare: „dacă în constituțiune este înscris principial obligativitatea, al oare școlii și învățătorilor pentru toți copiii noștri? — și dacă aceste elemente nu le-ai putut realiza până acum pe o scară așa de întinsă, ai cel puțin probe că te-ai gândit din vreme la toate măsurile ce se puteau lua ca viitorul să-și asigure, cel puțin din partea aceasta? „Cum? sunt acestea lucruri cari se dăruie și se fac în trei zile, ca biserică din scriptură? — Tăcere adăncă... și tristă. — N'aveți învățători?... dar de ce n'am ceat pepinieri în care să-și formăm? Cu zece, cincisprezece tineri cari se deici de cele din așea zisele „școli normale” vom noi să umplem golul înspăimântător ce ne arată țara în privința instrucțiunii elementare? „

Dar am impus primarilor îndatoriri, prin lege, pentru școala comunală. Cine le-a observat a se îndeplini? Când a fost vorba a se ridica țărânului cerga și căldura, dacă diu nenorocire n'avea cu ce să-și plătească dăniile către stăpânire, noi am pus tot zelul și am dezvoltat o activitate prodigioasă, pentru că ne trebuia bani... dar, alături, am tolerat cu cea mai bună grație din lume ca țărânul să nu-și ducă copiii la școală. Aci am închis ochii, pentru că n'aveam nici un interes direct, meschin cu 'l înțelegem noi „politici”. În această afaceri, toată acțiunea guvernului se mărginește la nisele circulari platonice, pe cari primarii sciau ce preț să puie.

Nu era vorba, nici de bani, nici de alegeri: la dosar, prin urmări. „Scim noi că putem trăi și fără carte”. Nici atât nu l'am putut învăța, de când tot strigăm instrucțiune, că fără carte nu poate trăi ca om. Mai mult. Școlile sătesci însă-și le-am lăsat în voia fluctuațiilor bugetare și vedem, cu durere, că această întem-plă lucrală sub guvernare în formă liberară; școlile sătesci, da! se desființează pe alocurea aci, chiar sub ochii noștri, ele care sunt paladiul instituțiilor democratice, în numele cărora noi facem atâtea gură!... Am făcut și învățătorilor sursa copiștilor de sub-prefecturi; mai rău: soarta sub-prefecților, fără beneficiile cari se duc și vin, se schimbă și reapar, fără nici un profit pentru țară. „Perpetuum mobile”, fără rațiune și mecanic!

Tema sfârșitoare însă rămâne: „instrucțiunea poporului român”. Prin asemenea mijloace vom noi să a-tragem pe fi țărânului ca să îmbrățișeze cariera învățătorescă, și să lucreze din toate puterile lor la împrăștierea lumii, care ar înălțura cu încetul și mizeria de care țărânul se plânge azi cu lacrimi sfârșietoare? Voim dar cu ori-ce preț a învăța pe oamenii să se nutrească numai de curvina, a căror realitate în van ar căuta împrejural lor? Tristă școală!

S'a zis că țara noastră este o țară eminentement agricolă și ea nu poate avea în curând alte sorții de existență de cât munca noastră și fertilitatea solului.

E foarte adevărat. Dar agricultura, ca toate ramurile industriei, a făcut progrese însemnate, pe când noi, țărânii noștri mai cu seamă a rămas tîntuit de vechia rătăcirii a culturii pamântului, închis tot în cercul cel strămpt al activității lui de altă dată tot cu cele două losuri de existență tradiționale: „grăd” și „porumb”; pe când națiunile culte au înscris deja mijloacele de producțiune agricolă și au căutat, prin cultivarea spiritului agricultorului, să-și asigure de restricțiile atmosferice, prin cât mai multe întreprinderi. Ignoranța în care am lăsat să pirotească țărânul nostru de trei-zece de ani, de când ne laudăm că 'l instruiam, ne a dăstăiat ocaziunea de a vedea tristul spectacol al pierderii până și a pâinii noastre de toată ziua prin concurența ce fac alte națiuni produselor noastre. Dar cultivatorii cel mari, vorbesc de generalitatea lor, sunt ei mai luminați asupra interesului de a stăruii pentru cultura țărânului, ca să aibă apoi la dispozițiune muncitorii zeloși și cu bună pricepere de lucru? Nici-atât. Într-o țară eminentement agricolă nu este de cât un singur ziar de „Economia rurală”, datorit și acela unui eminent profesor și cunoscut publicist, care de ani n'a încetat să propage progresele ce realizează agricultura. Un singur ziar de agricultură într-o țară ca a noastră și acela intră întru în sacrificii personale: vă puteți face dar ideii până unde a pătruns instrucțiunea în popor și apoi, nici-o Asociațiune agricolă, în toată această țară întinsă, care trăsece de pe urma brazdelor ce plugul le-a în urma lui!

Am tratat și instrucțiunea, tot după metoda noastră politică: cu ușurință, fără prevedere, fără cunoștință de cauză, și mai cu seamă fără sinceritate.

Dar să trecem. Dacă instrucțiunea primară și secundară trebuie absolut să rămână în sarcina și sub preveghearea de aproape a guvernului, aceasta nu împiedică deplina libertate a cursurilor în regiunea mai înaltă a instrucțiunii. Acolo, auditorul este destul de iluminat pentru a prețui prin sine ceea ce se dă dela catetă, și poate să-și aleagă singur ceea ce-i convine și 'l convinge. Acolo, restringerea cursurilor la cele oficiale este o piedică foarte mare pusă întru-înădina progresului ideilor, și la noi imediat câtă să dispară acest obstacol, au intră în altfel instrucțiunea superioară se va atinge într-o zi de înălțime. Și cu această importanță esențială nu e de jucat ca cu cele politice „de ale noastre” — ea e mai presus de partide, și trebuie pusă dincolo de ori-ce pasiuni. Instrucțiunea superioară: proclamată azi de propulsorul civilizațiunii, pentru că ea este manifestațiunea vieții intelectuale a unui popor: de la dănaa pleacă acele raze de lumină întoarsă care străbat cu putere în toate direcțiunile, vieții sociale și aceasta e baza morală pe care se reuzemă viața politică. Să intrăm întru întru pe cel mai luminați scriitori ai Franței de azi asupra cauzei: „ce aduce catastrofele ultimului rebel și ne vom încredința despre imensa importanță a instrucțiunii superioare într-o țară care voese a trăi în timpul nostru liberă, independentă și cu forțe de prosperitate. *)

Eri însă, nu mai departe, noi am avut ocaziunea a auzi de la înălțimea tribunaii senatului resnetul unuia din cele mai puternice și mai autorizate voci asupra imensei importanțe ce instrucțiunea superioară are pentru naționalitatea noastră. Să fi înțeles noi spiritul acelor înalte și patriotice vederi? Dar de ce să mai vorbim de un lucru care a căzut deja în uitare. Când o națiune simte trebuința universităților și academiilor — și dacă noi o simțim — atunci se cere neapărat să facem loc cât de larg științei și să-i dăm aripi puternice, dacă nu vom a ne decepta într-o zi, că cu toată firma noastră universitară, trăim cu ideile tot acolo unde ne-a lăsat timparile trecute. Progresul științelor în toate ramurile e prodigios și o națiune nu poate figura cu demnitate pe arena civilizațiunii de cât cu prețul de a fi la înălțimea ideilor timpului, prin instrucțiunea ei superioară. Dacă ne-am dotat dară cu universități, apoi urmează necesar să îngrijim de ele și, prin încurajieri de tot felul, să le facem să fiă ceea ce sunt prin natura lor; focarul științei și prin urmare al progresului; și dacă ează, nu avem îndestule elemente pentru aceasta — ceea ce e adevărat — să căutăm cel puțin a le prepara, a le forma, lucrând fără întrerupere în scopul acesta, ca cel puțin să avem mângâierea siguranței că le vom avea mâine. Noi însă croim de o dată instituțiunile noastre, sub forma lor cea mai perfectă... pe hărții și oredem că e destul atât ca să trăiască și în realitate, după cum le vedem în prismă visurilor noastre.

Acest metod de a face e condamnat și de cugetare. În sensul acesta vorbesc unul din scriitorii noștri cel mai distingit, *) Vezi Tranzacțiuni literare și științifice No. 9. p. 199.

mură pe care 'l destinăm unei Minerve, cănd ne spun că având un bloc de marmură și să procedem cu precizie la dăltuire și să nu ne grăbim a face numai decât, din câte-va lovituri, un cap d'operă, căci ne expunem a scoate o figură caricată.

Încurajarea cursurilor libere și crearea de agregări este prin urmare o chestiune de viață pentru universitățile noastre; și din punctul de vedere politic, un sprijin puternic adus naționalității și statului nostru.

SCIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Constantinopol, 20 Aprilie. Operațiunile contra Montenegroi nu s'au început încă. — Se asigură că armata rusească din Asia s'au început operațiunile.

St. Petersburg, 21 Aprilie. Țarul a plecat ieri seara la 6 ore însoțit de marele principe ereditar la Chișinău.

Pesta, 21 Aprilie. După știrile sosite din Ruscuc, Turcii nu vor trece Dunărea decât în două puncte și anume, pe la Ruscuc și pe la Vidin, și anume se crede că vor căuta să ocupe iniante de toate linia Oltului.

Pesta, 21 Aprilie. După știrile sosite din Constantinopol, în crând flota engleză se va apropia de Constantinopol sub pretextul d'a apăra pe sponșii Engiteri. În Dolma Bakca nu s'a luat încă nici o hotărâre pentru călătoria Sultanului la armata de sud.

Paris, 21 Aprilie. Agenția Havas, anunță că circulara ultimă a Principelui Gortchakoff a fost expedită.

SCIRI MAI NOUE.

După scirile pozitive ce avem, până acum din partea Turcilor nu s'a făcut nici o mișcare spre țărânul românesc. Calafatul, pentru mai multe considerente mai cu osobire strategice, a fost evacuat încă de alaltă-ieri de trupele noastre, cari s'au așezat în alte localități din apropiere, ce s'au părut mai favorabile comandantilor otirei. În urma retragerii otirei din Calafat, orașul a fost în mare parte părăsit de locuitorii lui.

Totuși până în acest moment Turcii n'au făcut de la Vidin nici o mișcare spre Calafat, după cum era temere. La Giurgiu, Oltenița, punte amenințate, asemenea nu s'a observat încă nici o mișcare de înaintare din partea Turcilor.

Podul de la Barboși, ce se crede foarte amenințat, până în acest moment, n'a fost obiectul nici unui atac, nici de către trupele turce, nici de către vapoarele lor cînărate de pe Dunăre.

În cel de pe urmă moment primii următoarea comunicare al consiliului de miniștrii:

CONSILIUL MINISTRILOR

În dimineața de 11 Aprilie, guvernul a primit de la marele Vizir al Imperiului Otoman invitațiunea ca să se înțeleagă cu comandantul armatelor turcești de la Dunăre, Eșea Abdul-Kerim-Pașa, spre a apăra teritoriul român de invasiunea armatelor imperiale ruse care se arată a fi iminentă.

În cursul aceleiași zile, și în dimineața de astăzi, prefectii limitrofi cu Basarabia rusească au în-cunoștințat pe guvern că armata imperială rusă a început a-și opera intrarea în România prin trei puncte anume: *Bestinar*, județul Cahal, față cu orașul Leova, pe Prut, unde a și ajuns avant-garda; *Tabac*, județul Bolgrad, și *Ungheni*, capul liniei ferate lașt-Ungheni, intrând deja avant-garda în orașul lașt.

În fața acestor două fapte întem-plate înainte de a fi Camerile Legiuioare intrunite, guvernul n'a putut și nu poate face alt-ceva de cât a se ține de linia de purtare trasă de Corpurile Legiuioare în ultima lor sesiune: menținerea drepturilor României și neutralitatea.

Până la intrunirea parlamentului care se face po-măine, 14 Aprilie, când țara va fi pusă în pozițiune de a zice hotărâtorul său cuvânt, guvernul, nevoind să ia asupra și de a prejudica această hotărâre, a luat următoarele măsuri în interesul ordinii publice:

1. Spre a evita ori-ce conflicte care ar putea angaja națiunea înainte

de vocea ei să se rostescă prin legiunile sale organe, trupele române, staționate la frontarie, au primit ordin de a se retrage în lăuntru țării ca ast-fel să se evite din parte-le ori-ce conflict care ar putea să atragă rebelul în lăuntru țării.

2. Prefecții județelor limitrofe sunt ordonați, în fața cererilor formulate de comandantii trupelor intrate și care ar mai intra, să nu intervină ca agenți ai puterii centrale, ei ei vor avea a se mărgini ca simpli funcționari polițienesci, și prin mijlociri oficioase să ferească populațiunile de putincioasele neajunsuri și conflicte. Lăsând ca autoritățile municipale în fața comandantilor de trupe să reprezinte comuna-le ocupate.

3. Populațiunile de-a lungul Dunărei au fost desceptate de a și retrage familiile și averea în comune mai departe de frontarie.

Ori-ce fapte noi se vor produce vor fi de îndată aduse la cunoștința publică.

I. C. Brătianu, M. Kogălniceanu, I. Doan, G. Chișu, I. Câmpineanu, General Cernat.

București, 12 Aprilie 1877.

DEPESI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI

(Agenția Havas)

Lași, 24 Aprilie.

Declarați de rebel datată de la Chișinău va fi astăzi publicată. Sefasteaptă ca Rușii să treacă Prutul mâine, mercuri.

Roma, 24 Aprilie.

Interpelând Visconti-Venosta pe guvernul italian relativ la politica pe care este hotărât a o urma în cas, când rebelul ar izbucni între Rusia și Turcia, Melegari, ministrul Externelor și Depretis ministrul-șef al guvernului, au declarat, că Italia este liberă față cu chestiunea orientală de ori-ce angajamente și că relațiunile Italiei față cu toate puterile europene sunt cele mai bune.

Guvernul Italiei este gata a reîncepe negocierile numai de cât după ce în pregătirile vor permite a se face o încercare de pacificațiune. Guvernul Italian este hotărât a și păstra libertatea de acțiune și a observa cea mai deplină neutralitate. Miniștrii Italiani au adăos, că e chiar peste putință a prevedea, dacă Italia nu va trebui să ia măsuri militare spre a sigura pentru toate eventualitățile.

Nimic nu se va face în asemenea cazuri de cât cu învoirea parlamentului. Interpelețiunea n'a avut nici o urmare.

NOUȚILE ZILEI

Vocea Guvernului publică următoarele:

Marți 5 Aprilie.

Se afirmă că un comerciant din urbea noastră a contractat cu un inginer din statul major rus construirea a 100 ponsoane destinate a servi la întocmirea de poduri ambiltoare pe Siret sau Danăre.

— Doni ingineri ruși au vizitat — ni se spune — termii Siretului, observând pozițiunea construirii unui pod.

— La podul de la Barboși o companie de infanterie stă în permanență.

— Lucrările de fortificație pe platoul Barboșilor și pe culmea de la Tiglina continuă.

Marți 6 (13) April. (Cor. part). E necontestat că orașul nostru prezintă astăzi un mare interes, căci aici este centralul puterilor armatei de sud și reședința șefului acestei armate, Duca Nicolae cu tot antragiul său. Kigiazul este acum un adevărat lagăr militar; pretindem nu se aude de cât trompeta, muzici și cântări militare, nu se vede de cât exerciții permanente a diferitelor corpuri de armată.

Ceea ce atrage mai cu seamă atențiunea sunt exercițiile Cozacilor de linie de la Cuban și a escadronului de la Târcu.

Exerciții lor se fac pe piața Poliției și atrag un public imens. „Djigbitica”, cozacilor mai cu seamă merită a fi văzută, ea arată elasticitatea, curajul, viteja și modul admirabil de a călări a acestor oameni. Ast-fel pe când calul aboară, cozacul face pe deănsul mișcările cele mai de necrezut: acum stă în picioare dând focuri de pușcă și scăpărând cu sabia, acum se pune cu fața spre coadă pentru a se apăra de iniție, acum se spânzură pe o parte sau pe cea-altă a calului, care nu încetează de a fugi ca vântul; apoi se ascunde sub cal și de acolo dă împușcături, rădăcă de pe pământ șapca și face mișcări de alte lucruri surprinzătoare, se pune pe cal cu picioarele în sus făcând diferite mișcări în aer, ceea ce împiedică pe iniție de a lua la ochi, unde de pe cal prefixându-se mort în scopul de a amăgi pe inițieri credul și apoi se aruncă iarăși pe el fără a-l fi oprit din fuga sa; vezi după aceasta că trei călăreți s'bor pe doi cai și cătegi-trei se apără cu săbiile și dau focuri de pușcă. Toate aceste, o repet, sunt admirabile și atrag un public numeros în fie-care zi.

toră-Lume însă înțelesese că și la Bombai va fi tot ca la Suez și la Paris, și că se va urma călătoria cel puțin până la Calcutta, poate și mai departe. Incepu să-și facă întrebarea: oare n'o fi serios parial d-lui Fogg? și aore fatalitatea n' l țera, tocmai pe el care voia să trăiască liniștit, a face ocolul pământului în opt-zece de zile?

După ce țărâni câte-va cămăși și călțuni, se plimbă prin ulițele Bombaiului. Era tocmai o adunare de populații diferite cari asistau la o srbătoare celebrată de Parsiși sau Guebri, descendenți direcți ai sectatorilor lui Zoroastru, cari sunt cei mai inteligenți, industrioși, austeri și civilizaiți dintre Indiani, rasă de care aparțin acum bogății negustorii indigeni diu Bombai. În aceea zi celebrat un fel de carnaval religios, cu procesii în cari figură bajadere îmbrăcate în gaz roșalb, tenut cu flori de aur și argint, și așezate de la un-nel unu tam-tam jucând muzicant și cu o decență neobișnuită.

Ventură Lume privea aceste curioase ceremonii; însă, din nenorocire pentru el și stăpânul său, curiozitatea îl țera mai mult de cât trebuia.

valul Parsișilor, Ventură Lume se îndreptă spre gară, și trecând pe dinaintea pagodei Malebar Hill, îl veni plăcerea d'a o vedea și pe dinăuntru.

Nu scia două lucruri: mai întâi că, în unele pagode, intrarea este oprită creștinilor, și al doilea că ebiar credințioși nu intră de cât decenți. Trebne observat că guvernul englez, respectând și făcând să se respecte până și cele mai neînsemnate amerunte ale religiei țării, pedepsece cu severitate pe ori cine violează acele obiceiuri.

Ventură Lume intrase fără să cugete că face rău, ca un simplu turist, admirând în interiorul din Malebar-Hill strălucitele ornamente brahmaice, când de o dată se trezi trântit pe laspezele sacre.

Trei preoți, cu ochii furioși, năvăliră asupra 'l, îl scoaseră ghetele și călțunii, începând a 'l bate și dând țipete sălbatic.

Francezul, vigoros și isteț, se scosă răpede: cu un pumn și un pieior restoură pe doi din adversarii săi, cari se lungeară în anteriole lor cele lungi, și fugi din pagoda cât îl țin picioarele: cel-alt preot îl urmări până la intrarea în mulțimea contra lui.

La opt ore fără cinci, câte-va momente numai înainte d'a pleca trenul, fără p-

lărie și descuț, perzând în învălmășali și pachetul cu țarguile ce făcuse, Ventură-Lume ajunse la gară.

Fix era aci. Urmărind pe d. Fogg la gară, înțelesese că acest mișel va pleca și din Bombai. El își luă îndată hotărârea d'a 'l urmări până la Calcutta sau și mai departe de vâcere trebuința. Ventură-Lume nu văzu pe Fix, care stă în umbră, dar care putu să auză întâmplarea ce Ventură Lume spusă în câte-va cuvinte stăpânului său.

„Sper că aceasta nu și se va mai întâmpla”, răspuse Fileas Fogg intrând într'un vagon.

Bietul băiat, descuț și rășinat, îl urmă fără să zică nimic.

Fix era să se urce într'un vagon, când de o dată îl veni o cugetare care 'l făc să-și modifice îndată proiectul de plecare.

„Nu, rămân, își zise el. Un delict pe-trecut pe teritoriul Indian...” „M-am prins omul.”

În acel moment, locomotiva dă o puternică șerătură și trenul dispăru în noaptea.

(Va urma.)

